

Ὁ ἐνεργ. τύπ. ἄγγελοκρούω ἐσηματίσθη ὑποχωρητικῶς ἐκ τοῦ παθ., ὅπερ ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. κρούομαι. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. καὶ ἄγγελοσκιάζω.

Α) Παθ. **1)** Ἀποθνήσκω ἐξαίφνης ἐξ ἀποπληξίας ἢ ἄλλης κεραυνοβόλου νόσου οἷονεὶ δεχόμενος παρὰ τοῦ ἀγγέλου πληγὴν ἀπρόοπτον θανάτου (πβ. Πράξ. Ἀποστ. 12,23 «παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ καὶ γενόμενος σκοληκόβρωτος ἐξέψυξεν») Εὐβ. (Κάρυστ.) Κύθν. Λευκ. Ρόδ. κ.ά.: Φρ. Ν' ἄγγελοκρουσθῆς! (ἀρὰ) Λευκ. Ποῦ ν' ἀγγελοκρουσθῆς! Κύθν. **2)** Πνέω τὰ λοίσθια, ψυχορραγῶν παραληρῶ Α.Ρουμελ.(Στενήμαχ. Φιλίππου.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Κάρπ. Πελοπν. (Σουδεν.) κ.ά.: Ἀγγελοκρούεται ὁ δεῖνα Σουδεν. || Φρ. Αὐτὸς ἀγγιλοκρούχ' ἐκί (ἐπὶ τοῦ λέγοντος λόγους ἀσυναρτήτους, τοῦ παραληροῦντος, ὡς ἐὰν εὐρίσκετο ἐν ὥρᾳ ἐπιθανατίου παραληρήματος) Ἰωάνν. Μετοχ. **1)** Ἐτοιμοθάνατος Κάρπ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνοῦρ.) **2)** Περίλυπος Πελοπν. (Βούρβουρ.): Τί μοῦ εἶσαι ἔτσι ἀγγελοκρουσμένος! Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγγελεῦω **3.** β) Ὑποφέρω πόνους ψυχορραγῶν Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.) γ) Πάσχω τι σοβαρὸν πάθημα Κέρκ.: Ἀγγελοκρούστηκε αὐτός. **3)** Τρομάζω σφοδρῶς, μένω ἀναυδος ἐκ τρόμου, ἐξίσταμαι Ἡπ. (Κούρεντ.) Κέρκ. Λευκ. Ρόδ. (Χάλκ.) κ.ά.: Πωπώ, Θεέ μου, ἀγγελοκρούστηκα! Κέρκ. Σὰν τὴν εἶδα ἔτσι ξέπλεχη σὰ μάλιστα ἀγγελοκρούστηκα αὐτόθ. Μετοχ., ὠχρὸς Πελοπν. (Βούρβ.) **4)** Προσβάλλομαι ὑπὸ ἐπιληψίας, σεληνιάζομαι Ἡπ. (Χιμάρ.) **5)** Γίνομαι δαιμονόπληκτος, συνήθως ἐπὶ ἐρωτομανοῦς Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀγγιλοκρούει ἡ κακονομοῖρα γιὰ σένα! (τρελαίνεται ἐκ τοῦ πρὸς σέ σφοδροῦ ἔρωτος). Ἀγγιλοκρούεταν αὐτὸς γι' αὐτὴ τὴν μορφή (δι' αὐτὴν τὴν μεριά, δηλ. δι' αὐτὴν τὴν γυναῖκα) αὐτόθ. Κάτ' ἀγγιλοκρούχ' κα' ἐγὼ 'ς τὰ νῆατα μ' μὴ τὴν δεῖνα αὐτόθ. Μετοχ., δαιμονισμένος, δαιμονόπληκτος Κέρκ.: Φρ. Μωρὴ ἀγγελοκρουσμένη! (ὑβριστικῶς) **6)** Μεταφ. ταράσσομαι ὑπὸ ἀνέμου καὶ τρικυμίας, κλυδωνίζομαι, ἐπὶ πλοίου: Ἀσμ.

Ἐβγάτε, βάγιες καὶ βαγιοποῦλλες μου,
νὰ ἰδῆτε τ' ἄρμενα πῶς ἄρμενίζοντε,
πῶς ἄρμενίζοντε καὶ ἀγγελοκρούονται
Ἡπ.

Β) Ἐνεργ. **1)** Εἶμαι ἔτοιμος νὰ ἀφαιρέσω τὴν ψυχὴν τινος, συνήθως ἐπὶ τοῦ Χάρου Ἡπ. (Χουλιάρ.) κ.ά. —ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν. ΝΣαντοριν. ἐνθ' ἄν. 7: Τὸν ἀγγιλοκρούει οὗ Χάρου Χουλιάρ. Μ' ἀγγελοκρουσεν ὀλοφάνερη ἢ στερνὴ μου ὥρα 'ς τὸν ἀπάνου κόσμον κ' ἔπειτα τὸ καταλαβαίνω πῶς θὰ πεθάνω (ἦτοι μὲ ἀντίκρυσεν ἢ τελευταία ὥρα, ἥσθάνθη τὴν τελευταίαν ὥραν τοῦ θανάτου. Τὸ στερνὴ ὥρα λαμβάνεται κατὰ προσωποποίησην) ΝΣαντοριν. ἐνθ' ἄν. || Ποίημ.

Δὲ μπορῶ ὁ μαῦρος, δὲ μπορῶ, μ' ἀγγελοκρούει ὁ Χάρως ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν. **2)** Ἐκφοβίζω, κατατρομάζω τινὰ Κέρκ. Παξ. κ.ά. —ΝΣαντοριν. ἐνθ' ἄν. 12: Θὰ γίνῃ... στοιχειὸ κακῆς ὥρας, ὅραμα ποῦ θ' ἀγγελοκρούῃ τὰ καρὰβια καὶ θὰ τὸ βλέπονν οἱ θαλασσοδαρμένοι ναυαγοὶ σὰν τοὺς μέλλεται γιὰ ὑστερνὴ φορὰ ν' ἀγναντέψουν τὸν ἀπάνου κόσμον ΝΣαντοριν. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἄγγελοσκιάζω **3,** τρομάζω. β) Ἐπιπλήττω Κέρκ.: Τὸν ἀγγελοκρούσε δυνατά. **3)** Ἐξολοθρεύω, καταστρέφω τινὰ Κέρκ. Παξ. κ.ά.: Τὸν ἀγγελοκρούσε τὸν κακομοῖρη Παξ. Ἡ πανούκλα ἀγγελοκρούσε τὸ χωριὸ Κέρκ.

ἄγγελομάχημα τό, Κάρπ. ἄγγελομάδεμαν Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγγελομαχῶ.

Ἡ ἀγωνία τοῦ πνέοντος τὰ λοίσθια, ψυχορραγία ἐνθ' ἄν.: Τ' ἄγγελομάχημά του ἦτο κακὸ Κάρπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγγελοθώρημα.

ἄγγελομαχητὸ τό, ἀμάρτ. ἀγγελομαχητὸ Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἄγγελομαχῶ. Διὰ τὸν τύπ. πβ. καὶ ψυχομαχητὸ ἐκ τοῦ ψυχομαχῶ.

Ἡ ψυχορραγία: Ἀρχισε τ' ἀγγελομαχητὸ τοῦ κακομοῖρη. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγγελοθώρημα.

ἄγγελομάχος ὁ, ἀμάρτ. ἀγγελομάχος Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγγελομάχος Κύθν. ἀντιγγελομάχος Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελος καὶ τοῦ ρ. μάχομαι. Διὰ τὸν ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου εἰς τὸ ἄγγελομάχος ἰδ. GHatzidakis Einleit. 422.

1) Ὁ μαχόμενος μὲ τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου, ὁ πνέων τὰ λοίσθια Κύθν. **2)** Εἶδος σταφυλῆς ἐχούσης σκληρὸν φλοιὸν (τὴν ὁποίαν τρώγων τις οἷονεὶ μάχεται μὲ τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου) Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐναν ἀγγελομάχον τρώα κ' ἐκόδευγε νὰ γρυλλώσω. **3)** Πληθ. μακαρόνια χονδρὰ παρασκευαζόμενα κατ' οἶκον διὰ τῆς κοπῆς τῆς ζύμης εἰς τεμάχια, ἅτινα διὰ τῶν χειρῶν ἐπιμηκύνονται καὶ ἀποστρογγυλοῦνται ἐπὶ τραπέζης Κάρπ.

ἄγγελομαχῶ Ἰκαρ. Ἰων. (Σμύρν.) Κάρπ. Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) κ.ά. —Μποῆμ Ἀγριοιολούλ. 37 ἀγγελομαχῶ Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ.ά. ἀγγελομαχῶ Πελοπν. (Καλάβρυτ. Σουδεν.) κ.ά. ἀγγιλομαχῶ Μακεδ. (Καταφύγ.) κ.ά. ἀντιγγελομαχῶ Κάλυμν. κ.ά. ἀντιγγιλομαχῶ Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄγγελομάχος.

Μάχομαι πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου τὸν μέλλοντα νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ψυχὴν μου, εἶμαι ἔτοιμοθάνατος, ψυχορραγῶ ἐνθ' ἄν.: Ἀγγελομαχάει ὁ καημένος! Σουδεν. Ἡρκεψεν ν' ἀγγελομαχῇ ὁ ἄρρωστος Κάρπ. Τρεῖς μέρες ἀγγελομαχοῦσε καὶ παραδέρνε παραμιλῶντας Μποῆμ ἐνθ' ἄν. || Ἀσμ.

Καὶ μέσα τὰ μεσάνυχτα ἡ κόρη ἀγγελομάχα
καὶ μέσα τοῖς βαθεῖς νυχτιεῖς τὴν κόρη σαβανώνουν

Ἰκαρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγγελεῦω **3.**

ἄγγελομάτης ἐπίθ. Ἡπ. Ἰων. (Κρήν.) Κέρκ. Κυκλ. Χίος κ.ά. ἀγγελομάτης Θήρ. κ.ά. ἀγγιλομαμάτ' Μακεδ. (Κοζ. Σισιάν.) Στερελλ. (Λοκρ.) κ.ά. ἀντιγγελομάτης Χίος ἀντιγγιλομαμάτ' Κυδων. Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἄγγελος καὶ μάτι.

Ὁ ἔχων βλέμμα ἀγγελικόν, ὠραῖον ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Ἐσεῖς κί ἂν ἀγαπήσατε, μαῦρος ἦτανε κ' εἶναι,
μὰ τούτη ἂν τὸν ἀγάπησε, ἀγγελομάτης εἶναι,
ἀγγελομάτης καὶ ξανθός, παιγνιδομαμάτης εἶναι
Κέρκ.

Μιὰ λυγρὴ βαρεαρρωστῆ, μιὰ λυγρὴ πεθαίνει,
γιὰ ἐνὸς ἀγούρου ἀγκάλιασμα, γιὰ ἐνὸς ἀγούρου ἀγάπη,
γιὰ ἐνὸς σγονουρῶ, γιὰ ἐνὸς ξανθοῦ, γιὰ ἐνὸς ἀγγελομαμάτη
ΝΠολίτ. Ἐκλογ. 115.

Ἐ, λυγνὴ μ' τὸ ἀγγιλομαμάτ', | ἔβγα 'ς τοὺς πηγιάλ' κονιμαμάτ'
Λέσβ. Πβ. ἀγγελικαῖος **1.** Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὼν. Χίος.

